Nr. 8. Warszawa, dnia 31 lipca 1925 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Cena pojedyńczego numeru 75 groszy. Adres Redakcji i Administracji: Warszawski Urząd Wojewódzki Warszawa, Al. Ujazdowska 5. Telefon 243-35. Konto czek. P. K. O. 30-177.

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

TREŚĆ:

IV.

57.

Okólnik 10

do Panów Starostów w sprawie nadzoru nad handlem wędrownym.

Podając do wiadomości Panów Starostów niżej zamieszczony odpis pisma Izby Skarbowej w Warszawie oraz Instrukcję w sprawie wykonywania i opodatkowania handlu wędrownego oraz opodatkowania ajentów podróżujących (komiwojażerów) polecam Panom Starostom rozesłać instrukcję Komendantom Policji Państwowej, urzędom gminnym i magistratom oraz wydać odpowiednie zarządzenia, mające na celu stałą współpracę organów policyjnych i samorządowych z władzami skarbowemi I instancji w przedmiocie nadzoru nad handlem domokrążnym (wędrownym).

Wojewoda:
wz. (—) *Z. Beczkowicz*

Warszawa, dn. 22 czerwca 1925 r.

WARSZAWSKA
IZBA SKARBOWA
WARSZAWA,
dnia 22 maja 1925 r.
L. 51178/II/2/23553/25.

Odpis.

Do Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie.

W czasach ostatnich daje się zauważyć wzrost ilości przedsiębiorstw, prowadzących handel wędrowny nietylko taniemi towarami o charakterze wyrobów ludowych, przeznaczonych do zbytu wśród mniej zamożnej ludności miejskiej i wiejskiej, lecz również artykułami, posiadającemi cechy produkcji wytworniejszej, np. towarami włóknistemi, wełnianemi, a nawet jedwabnemi, bielizną webową i t. p., co jest zabronione przepisami Ustawy o podatku przemysłowym z dnia 14 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58 z 1923 r. poz. 412). Taki stan rzeczy wywołał ze strony właścicieli stałych przedsiębiostw ze sprzedażą wytworniejszych towarów skargi na niedostateczny nadzór nad handlem wędrownym, prowadzonym częstokroć bez świadectw przemysłowych lub na podstawie niewłaściwych świadectw przemysłowych i wytwarzającym wskutek nieponoszenia odpowiednich ciężarów podatkowych szkodliwą dla tych przedsiębiorstw konkurencję.

Wszelkie jednak wysiłki władz skarbowych w kierunku usunięcia powyższych przekroczeń ustawy nie mogą dać należytych rezultatów bez pomocy i współdziałania funkcjonarjuszów Policji

Państwowej, organów samorządowych oraz prywatnych osób, mających styczność z osobami, wykonującemi handel wędrowny.

Istota współpracy organów policyjnych i samorządowych z władzami skarbowemi I instancji polegałaby na rozciągnięciu stałego nadzoru nad przedsiębiorstwami handlu wędrownego i odprowadzaniu w miastach będących siedzibą Urzędów Skarbowych podatków i opłat skarbowych, właścicieli przedsiębiorstw handlu wędrownego, nieposiadających świadectw przemysłowych, względnie zaopatrzonych w niewłaściwe świadectwa, do tychże Urzędów Skarbowych dla sporządzenia protokułu przez władzę skarbową. Poza obrębem miast, będących siedzibą Urzędów Skarbowych, pomoc funkcjonarjuszów policyjnych lub samorządowych ograniczałaby się wyłącznie do ustalenia na podstawie dokumentów osobistych imienia, imienia ojca i nazwiska oskarżonego, dokładnego miejsca zamieszkania i szczegółowego spisu ilości i jakości artykułów sprzedawanych, które to dane w formie krótkiej relacji służbowej komunikowane byłyby bezpośrednio właściwym Urzędom Skarbowym.

W ten sam sposób należałoby postępować w wypadkach przekroczenia ustawy przez ajentów podróżujących (komiwojażerów), wskazanych w punkcie 7 załączonej instrukcji; do wykrycia tych wykroczeń mogą być bardzo pomocni dozorcy domowi i służba hotelowa, którzy powinni być w tym względzie pouczeni przez organa policyjne z zaznaczeniem możliwości otrzymania przez nich nagród pieniężnych; Ministerstwo Skarbu wyznaczy specjalny fundusz do dyspozycji Prezesów Izb Skarbowych, z którego przyznawać się będą poszczególnym funkcjonarjuszom policyjnym i samorządowym nagrody pieniężne za specjalnie wydatną w tej dziedzinie pomoc; nagrody pieniężne mogą być wydawane również osobom prywatnym, a w szczególności dozorcom domowym i służbie hotelowej.

Izba Skarbowa uprasza o wydanie odpowiednich zarządzeń w przedmiocie udzielania stałej pomocy władzom skarbowym I-ej instancji ze strony organów policyjnych i samorządowych w ujawnianiu powyższych przekroczeń Ustawy o podatku przemysłowym oraz zarządzenia d kładnego zaznajomienia funkcjonarjuszów policyjnych i samorządowych z załączoną instrukcją.

O wydanych zarządzeniach raczy Urząd Wojewódzki powiadomić Izbę Skarbową.

wz. Prezes Izby:
(podpis nieczytelny).

INSTRUKCJA

w sprawie wykonywania i opodatkowania handlu wędrownego oraz opodatkowania ajentów podróżujących (komiwojażerów).

Handel wędrowny (domokrążny) może być uprawiany na następujących zasadach:

1. W handlu wędrownym za przedsiębiorstwa uważa się:

a) dla handlu *obnośnego* — sprzedaż towarów ze skrzyni, kufra, walizy, kosza i t. p. opakowania, *przenoszonego* z miejsca na miejsce przez kupca;

b) dla handlu rozwoźnego — sprzedaż towarów z wozu, łodzi i t p. pomieszczenia, przewożonego z miejsca na miejsce przy pomocy siły *zwierzęcej* (art. 19 ust. z 14. V. 23 r. D. U. R. P. Nr. 58 z r. 1923 poz. 412);

2. Handel wędrowny tak rozwoźny jak i obnośny może być prowadzony w granicach obowiązujących w tym względzie przepisów administracyjnych *poza obrębem miast i miasteczek* wszelkiemi towarami z wyjątkiem towarów, wymienionych w p. 4 niniejszej instrukcji.

3. W obrębie miast i miasteczek może być prowadzony *li tylko handel obnośny* z następującemi towarami: artykułami spożywczemi (owoce, ciastka i t. p.), napojami chłodzącemi (bez alkoholu), wyrobami tytuniowemi i zapałkami, tudzież gazetami i książkami.

4. Bezwzględnie nie wolno sprzedawać w handlu wędrownym towarów, posiadających cechy produkcji wytworniejszej, jako to:

a) kamieni szlachetnych, pereł—korali prawdziwych, przedmiotów, wyrobionych w całości lub części ze złota lub platyny, oraz wyrobów srebrnych, z wyjątkiem zegarków kieszonkowych w oprawie srebrnej;

b) wyrobów z kości słoniowej, bursztynu, masy perłowej i szyldkretu oraz artykułów toaletowych i galanteryjnych, których przeważną część składową stanowią: masa perłowa, szyldkret, kość słoniowa, emalja i kamienie półszlachetne, jakoteż pozłacane lub posrebrzane metale i stopy;

c) bronzów, majolik i platerowanych zastaw stołowych;

d) wyrobów z kryształu i porcelany;

e) mebli wyściełanych, rzeźbionych, politurowanych i woskowanych oraz wytwornych mebli i trumien metalowych; pianin i fortepianów, dywanów, kobierców i gobelinów, portjer i tkanin meblowych;

f) antyków (starożytności) z wyjątkiem książek;

g) ekwipaży, rowerów, motocykli i samochodów;

h) skór meblowych i galanteryjnych, skórzanych przyborów podróżnych, wyrobów siodlarskich i rymarskich, z wyjątkiem zwykłej uprzęży dla sprzężaju roboczego; ubrań skórzanych, futer i ubiorów futrzanych (z wyjątkiem zwykłych skór, kożuchów i czapek baranich), wykwintnego obuwia giemzowego, zamszowego, lakierowanego oraz wykwintnego obuwia z tkanin;

i) zagranicznych i krajowych towarów włóknistych, prócz krajowych towarów bawełnianych i półwełnianych oraz prócz samodziałów i innych materjałów, używanych na ubiory ludowe;

j) ubiorów gotowych (prócz ludowych i robotniczych, używanych do pracy codziennej), bielizny jedwabnej i webowej oraz strojnej z cienkich materjałów, kapeluszy zagranicznych i strojnych kapeluszy damskich; parasoli i parasolek, krytych tkaniną jedwabną lub półjedwabną, tiulu jedwabnego, tkanin haftowanych i wyrobów dzianych jedwabnych;

k) win winogronowych, koniaków, wódek, likierów, kawioru, ostryg, homarów, pasztetów, ło-

sosi, turbot, jesiotrów, sieji i t. p. wyszukanych towarów gastronomicznych.

5. Handel rozwoźny winien być zaopatrzony w świadectwo przemysłowe kategorji V-a, handel zaś obnośny — w świadectwo przemysłowe kategorji V-b.

6. Za handel wędrowny (domokrążny) nie uważa się sprzedaży towarów ze straganu, ławy, wieszadeł i t. p., *wykonywanej stale lub perjodycznie* w pewnych określonych dniach, w tem samem miejscu lub na tym samym placu; taki handel winien być traktowany jako stały na ogólnych zasadach.

Co się tyczy opodatkowania ajentów podróżujących (komiwojażerów), to ci ostatni powinni się wykazać świadectwem przemysłowem kat. IV-ej osobistych zajęć przemysłowych; za ajentów podróżujących uważa się osoby, zastępujące zakłady handlowe lub przemysłowe i zbierające dla nich li tylko zamówienia na podstawie próbek, cenników i t. p.; wobec tego komiwojażerowie nie są uprawnieni do sprzedaży towarów bezpośrednio konsumentom.

Instrukcję zatwierdzam.

Prezes Izby: (—) *Zienkowski.*

58.

Okólnik Nr. 11.

do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast Płocka, Włocławka i Żyrardowa w sprawie przenoszenia się urzędników państw. do służby samorządowej.

W myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewn. z dnia 10 lipca r. b. Nr. 69 L. 394/25 komunikuję, co następuje:

Według otrzymanych wiadomości zdarzają się wypadki, że urzędnicy poszczególnych Ministerstw i podległych im urzędów zgłaszają natychmiastowe ustąpienie ze służby z powodu, iż zostali zaangażowani na korzystniejsze stanowiska w administracji samorządowej z obowiązkiem bezzwłocznego objęcia tych stanowisk.

Ponieważ tego rodzaju praktyka godzi w ład i należyte funkcjonowanie instytucji państwowych, przeto zarządzam, ażeby organa wykonawcze związków komunalnych wszystkich stopni w imię dobra publicznego nie przyjmowały do służby urzędników państwowych bez uprzedniego porozumienia się z właściwą Władzą Przełożoną tych urzędników.

Wojewoda:

w/z (—) *Z. Beczkowicz.*

Warszawa, dn. 27 lipca 1925 r.
L. SM. 2750/1.

59.

Okólnik

do Panów Starostów w sprawie tymczasowego uregulowania prawa rybołówstwa.

Poniższe podaję do wiadomości i stosowania z uwagi na to, że w myśl ustawy z dnia 19 września 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102) Starostwa jako I Instancja zostały powołane do załatwiania spraw wodnych.

Za Wojewodę:

(—) *Z. Pomianowski*

Warszawa, dn. 28 lipca 1925 r.
L. R. W. 1979/34.

MINISTERSTWO
ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH
Nr. 1534-R-II. Odpis

Tymczasowe uregulowanie prawa rybołówstwa w województwach centralnych.

Warszawa, dn. 30 czerwca 1925 r.

W uzupełnieniu tut. reskryptu z dn. 13 grudnia 1924 r. Nr. 3469-R-II w sprawie rybołówstwa na rzekach spławnych i żeglownych na obszarze województw środkowych (b. Królestwo Kongresowe) Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych podaje do wiadomości i ewentualnego zastosowania, co następuje:

1. *Ogólne uwagi*: Zanim wydana zostanie ustawa rybacka, sprawy, dotyczące rybołówstwa, mogą być normowane tylko w ramach obowiązujących przepisów prawnych, wśród których odróżnić należy przepisy, mające charakter prywatnoprawny, od przepisów administracyjnych i klauzul karnych. Jak z dalszych wywodów wynika, umiejętne stosowanie istniejących przepisów prawnych pozwoli najczęściej uregulować niezdrowe stosunki rybackie pomimo braku osobnej ustawy rybackiej i w szczególności przepisów, normujących ochronę rybostanu.

2. *Obowiązujące przepisy prawa cywilnego.* Artykuł 715 Kodeksu cywilnego zaznacza, że „prawo rybołówstwa określają również i ustawy szczególne". O ile zatem brak jest ustaw szczególnych, któreby, uwzględniając specjalny charakter rybołówstwa, odrębnie stosunki prawne, dotyczące rybołówstwa, regulowały, zastosowanie będzie miał kodeks cywilny.

Pewne odchylenia od postanowień kodeksu cywilnego wprowadzają ukazy z dn. 19. II. (2. III.) 1864 Dz. Pr. tom 62 Nr. 187 i z dn. 28. X. (9.XI.) 1866 Dz. Pr. tom 66 Nr. 216, a ponadto przepisy o polowaniu z 17/29 lipca 1871 (Zb. 68/1871) i uchwała Komitetu dla Spraw Królewstwa Polskiego z 8/20 lutego 1880 r. (Zb. 28/1880 poz. 365).

Charakterystycznem dla powyższych przepisów jest to, że *nie przyznają nadanego ukazem 1864 r. prawa rybołówstwa poszczególnym włościanom, ale uważają je za prawo całej gromady.*

Stąd wynika możliwość regulowania stosunków rybackich na odnośnych wodach, które miały być wydzierżawiane według kontraktów, przewi-

dujących ochronę ryb i należyte zagospodarowanie. Władze administracyjne w drodze nadzoru nad gospodarką gminną mogą znakomicie przyczynić się do uzdrowienia stosunków rybackich na wodach tej kategorji.

Jako uzupełnienie kodeksu cywilnego oraz przepisów, wyżej powołanych, należy uważać ustawę wodną z dn. 19 września 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102), przyczem szczególniejszą uwagę należy zwrócić na podział wód: na płynące (otwarte) i jako przeciwstawienie do tych zamknięte (np. jeziora, nie należące do wód płynących), oraz publiczne i prywatne, a to z tego powodu, że charakter wody decyduje niejednokrotnie o zastosowaniu przepisu prawnego lub rozstrzyga nawet o uprawnieniu i tegoż rozmiarach.

3. *Rybołówstwo na rzekach żeglownych i spławnych.* Sprawa rybołówstwa na rzekach żeglownych i spławnych (wody publiczne) ujętą została tut. reskryptem z dn. 13 grudnia 1924 r. Nr. 3469-R-II, a przeprowadzone tam wywody, oparte na podstawie opinji Prokuratorji Generalnej z dnia 3 czerwca 1924 r. Nr. 7389/1715/24 dadzą się ująć w następujących punktach:

1) rzeki żeglowne i spławne z mocy art. 538 kod. cyw. stanowią własność publiczną,

2) rybołówstwo na wodach, stanowiących własność Państwa, może być wykonywane tylko przez tych, których państwo do tego upoważniło, nadając to prawo w drodze szczególnych tytułów i w rozciągłości, przewidzianej nadaniem.

Dotąd, nie zważając na ten stan prawny, na wodach tej kategorji często jest uprawiane rybołówstwo „dzikie", przeważnie przez adjacentów, koniecznym jest więc podział tych wód publicznych na samoistne jednostki gospodarcze i wydzierżawienie tych wód przez kompetentne władze państwowe. Odpowiednie instrukcje zostały już opracowane i uregulowanie tych stosunków rozpoczęte tut. reskryptem z dnia 2 maja 1925 r. L. 1062-R-II.

4. *Rybołówstwo na wodach prywatnych.* Rybołówstwo na wodach prywatnych może należeć z tytułu prawa własności gruntów, przez które przepływa, albo też może znajdować podstawę w specjalnych tytułach, będąc rodzajem serwitutu, względnie używania np. na podstawie ukazu z roku 1864 i 1866.

Zainteresowani we własnym interesie sami winni uregulować stan prawny na tych wodach, wzywając w razie naruszenia ich praw interwencji władz. Niezależnie jednak od tego należałoby wywrzeć na interesowanych odpowiedni nacisk w tym kierunku, a w szczególności, gdy zainteresowanemi są gminy miejskie i gromady wiejskie.

5. *„Dzikie rybołówstwo".* Z powyższego wynika, że rybołówstwo na każdym odcinku wód publicznych i prywatnych należy do ściśle określonych uprawnionych, któremi mogą być: a) osoby prywatne, b) Skarb Państwa, c) gromady wiejskie i miasta. Dzikie rybołówstwo zatem, w ścisłem tego słowa znaczeniu, nie znajduje w obowiązujących przepisach prawnych nawet pozornego usprawiedliwienia i jest tylko oznaką nieposzanowania cudzej własności i cudzych praw. Dzikie rybołówstwo, jako bardzo szkodliwe dla ogólnej gospodarki rybnej, powinno być tępione; przedewszystkiem uprawnieni do rybołówstwa winni się tem zająć. Na dzikie rybołówstwo powinny zwrócić uwagę także organy policji państwowej i chronić przedewszystkiem przed naruszeniem prawa rybołówstwa, należące do państwa, niemniej jednakże powinni przyjść z pomocą i innym uprawnionym i to tak na wezwanie, jak również z własnej inicjatywy, sprawdzając uprawnienia do rybołówstwa, donosząc o każdem przekroczeniu samowolnego, względnie wykonywanego jako zabroniony proceder rybołówstwa, władzom sądowym i starostwom. Te ostatnie winny prowadzić rejestr doniesień do sądu w sprawach przekroczeń rybackich, którego wyciąg kwartalny należy przesyłać Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych z adnotacją o wymiarze kary.

Tu zaznaczyć należy, że przepisy z dn. 17/29 lipca 1871 r. p. 5 przewidują pisemne zezwolenia na użytkowanie rybołówstwa, wystawiane przez osoby prywatne, gromady wiejskie i właściwe władze rządowe i miejskie, zależnie, do kogo prawo rybołówstwa należy.

Ponadto mają tu zastosowanie art. art. 623 (samowolne rybołówstwo na cudzych wodach) i 245 (proceder zabronionego rybołówstwa), — kodeksu karnego, które uważać należy, jako uzupełnienie poprzednich przepisów.

6. *Ustalenie praw rybołówstwa.* Prawo rybołówstwa wynika albo z prawa własności, albo też znajduje podstawę w szczególnym tytule prawnym. Przy ustalaniu więc praw i uprawnień do rybołówstwa należy zwracać uwagę na prawo własności, a następnie na ewentualne obciążenia, opierające się na tytułach prawnych, przyczem winna być zachowana jaknajdalej idąca ostrożność, a to ze względu na zainteresowanie w tej sprawie Skarbu Państwa oraz, aby Skarb Państwa nie był narażony na ewentualne straty. Podnoszone roszczenia z powoływaniem się na ogólne zarządzenie b. władz rosyjskich, względnie szczegółowe, ale sprzeczne z ustawami, należy traktować tylko jako roszczenia, osobno je rejestrując, z równoczesnem zaznaczeniem wszelkich ważnych dla dalszego toku sprawy szczegółów.

7. *Prawo rybołówstwa, należące do Państwa.* Przysługujące Państwu prawo do rybołówstwa wynika przedewszystkiem z tytułu własności, bądź to jako publicznej, bądź to jako prywatnej Państwa i może być wydzierżawione w pełnym zakresie, o ile nikt nie rości sobie uprawnień na podstawie szczególnych tytułów prawnych. W tym ostatnim natomiast wypadku, należy po zebraniu wszelkich materjałów, przemawiających przeciw podniesionemu roszczeniu, odnieść się do właściwego Oddziału Prokuratorji Generalnej o opinję, jak należy postąpić.

8. *Tymczasowe uregulowanie stosunków rybackich.* Wyłaniające się ustawicznie kwestje, do kogo prawo rybołówstwa na pewnych wodach należy, oraz skutki nieunormowanych stosunków prawnych, jak dzikie rybołówstwo i brak ochrony rybołówstwa, stwarzają konieczność tymczasowego uregulowania, które, opierając się na powołanych na wstępie przepisach, będzie równocześnie przygotowywaniem do uporządkowania stosunków na podstawie ustawy rybackiej.

Tymczasowe uregulowanie rybołówstwa na podstawie poruszonego wyżej ustalenia praw winno dotyczyć wykonywania prawa rybołówstwa z uwzględnieniem ochrony rybołówstwa.

Wykonywanie prawa rybołówstwa, należącego do Państwa, ujęte jest wypracowanemi przez Ministerstwo Rolnictwa i D. P. kontraktami dzierżawy; natomiast do uregulowania pozostaje wykonywanie praw rybołówstwa, należących do osób prywatnych oraz gromad wiejskich i miast.

9. *Prawo rybołówstwa, należące do osób prywatnych.* Zauważa się, że uprawnienia osób prywatnych, oparte na specjalnych uprawnieniach, związane są z posiadaniem nadbrzeżnego gruntu (wielka lub większa własność). Wyjątkowo tylko mogłoby prawo rybołówstwa należeć do osób prywatnych niezależnie od posiadania nadbrzeżnego gruntu.

Ministerstwo Rolnictwa i D. P. uważa za bardzo wskazane, aby wyżej wymienieni uprawnieni, wydzierżawiając prawo rybołówstwa w warunkach umów dzierżawy — uwzględniali ochronę rybołówstwa przynajmniej w granicach, przewidzianych rządowemi kontraktami dzierżawy, a ponadto, o ile to ze względu na położenie wody możliwe, łączyli się w dobrowolne spółki rybackie w podobny sposób, jak to określa ustawa wodna z dnia 19.IX 1922 Dz. Ust. Nr. 102 o spółkach wodnych. Tu ponownie wypada podkreślić konieczność obrony praw rybołówstwa, należących do osób prywatnych. Rybołówstwo bowiem, w szczególności na wodach płynących, nie da się w odniesieniu do swojego przedmiotu, t. j. ryb, ściśle oznaczyć granicami. Przekroczenia rybackie, popełniane na jednym odcinku wody, wywierają wpływ na inne odcinki. I tak np. połów ryb za pomocą dynamitu, niszczący doszczętnie narybek, wyrządza b. znaczne szkody i dalszym uprawnionym i może na dłuższy czas wyniszczyć zarybienie, o ile miał przypadkiem miejsce na odcinku tarliskowym. Organa bezpieczeństwa publicznego winny zatem z własnej inicjatywy zwrócić uwagę na wszelkie przekroczenia rybackie, badając uprawnienia do rybołówstwa, jak również i sposób połowu, i o każdem przekroczeniu donosić władzom sądowym.

10. *Prawo rybołówstwa, należące do gromad wiejskich i miast.* W myśl obowiązujących przepisów prawo rybołówstwa, przysługujące gromadom wiejskim i miastom, należy do gromad jako takich, a nie do poszczególnych członków. Wykonywanie rybołówstwa może odbywać się albo na rachunek gromady albo być wydzierżawione.

We własnym zatem interesie winny uprawnione gromady wiejskie i miasta tak w kontraktach dzierżawy, jak również i w instrukcjach dla prowadzących rybołówstwo uwzględniać ochronę rybołówstwa (co do czasu, miary, narzędzi), wzorując się na kontraktach rządowych.

Ponieważ prowadzenie prawidłowej gospodarki rybnej leży w ogólno-krajowym interesie, winny państwowe władze nadzorcze odpowiednio wpłynąć na władze samorządowe i spowodować uprawnione do rybołówstwa gromady wiejskie i miasta, aby tę gospodarkę rybną uregulowały według ogólnych prawideł gospodarowania. Zwrócić tu należy uwagę i na zarybianie. Powyższe nie powinno natrafić na trudności, już choćby z tego powodu, że w działalności niektórych sejmików powiatowych daje się zauważyć żywsze zainteresowanie się sprawami rybołówstwa.

11. *Ochrona rybołówstwa.* Ze względu na to, że obowiązujące przepisy prawne nie ujmują ochrony rybołówstwa w sposób odpowiedni — koniecznem jest, aby sprawą tą zajęli się zainteresowani. Jednakże przepisy, które mogą mieć zastosowanie, winny być z całą ścisłością wykorzystane. Przepisy, odnoszące się do dzikiego rybołówstwa, zostały już podane, a tu pozostaje tylko wyszczególnić postanowienia z art. 246 kod. karn., zabraniające stosowania podczas połowów środków wybuchowych i trujących.

12. *Rybołówstwo na wodach granicznych.* W sprawie rybołówstwa na wodach, stanowiących granicę z województwami południowemi (Małopolska) i zachodniemi (b. zabór pruski), wskazanem jest porozumienie z właściwemi Urzędami Wojewódzkiemi i uwzględnienie ich życzeń w granicach obowiązujących przepisów prawnych.

O wydanych na podstawie tut. reskryptu z dnia 13 grudnia 1924 r. (12 stycznia 1925 r.) Nr. 3469 R-II łącznie z powyższym zarządzeniach, w których przedewszystkiem należy uwzględnić ustalenie praw i uprawnień, jako podstawę do właściwego uregulowania rybołówstwa — zechce Urząd Wojewódzki zawiadomić w swoim czasie Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

W końcu zaznacza się, że w sprawie powyższej odniosło się Ministerstwo Rolnictwa i D. P. do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Robót Publicznych.

Za Ministra

(—) *J. Borowik*

Dyrektor Departamentu Rolnictwa

Otrzymuje:

Urząd Wojewódzki w Warszawie,
Łodzi,
Kielcach,
Lublinie,
Białymstoku.

V.

60.

RUCH SŁUŻBOWY.

I. W Urzędzie Wojewódzkim.

A. Minister Spraw Wewnętrznych mianował urz. VIII st. sł. Włodzimierza Kałubę urz. VII st. sł.

B. Wojewoda Warszawski unieważnił dekrety nominacyjne i zwolnił urz. VIII st. sł. Józefa Kraskowskiego.

II. W Starostwach:

A. Minister Spraw Wewnętrznych: a) mianował urz. VIII st. sł. w starostwie mińsko-mazowieckiem Stanisława Szelowskiego urz. VII st. sł., Jana Balickiego — urz. VIII st. sł. w star. nieszawskiem; b) przeniósł urz. VII st. sł. Karola Tokarskiego ze star. kutnowskiego do płockiego; urz. XI

st. sł. Annę Malinowską ze starostwa sochaczewskiego do kosowskiego w woj. poleskiem.

B. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych przeniósł pow. lek. wet. VII st. sł. Jana Kornaszewskiego ze star. lipnowskiego do sochaczewskiego.

C. Wojewoda Warszawski: a) przeniósł prow. urz. XI st. sł. Michała Pełkę ze star. nieszawskiego do sochaczewskiego; b) zwolnił Matyldę Kram prow. urz XI s. sł. w star. przasnyskiem.

VI.

61.

Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 11 lipca 1925 roku, L. B. P. $\frac{2444/\mathrm{V}}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 815 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze „Przyszłość“ w Sufczynie“ (gm. Kołbiel, pow. Mińsko-Mazowieckiego).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 11 lipca 1925 roku, L. B P. $\frac{2431/\mathrm{V}}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 816 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Mrozach gm. Kuflew“ (pow. Mińsko-Mazowieckiego).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 11 lipca 1925 roku, L. B. P. $\frac{2450/\mathrm{V}}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 817 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Gójsku“ (pow. sierpski).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 11 lipca 1925 roku, L. B. P. $\frac{2320/\mathrm{V}}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 818 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Słubicach“ (pow. gostyniński).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 11 lipca 1925 roku, L. B. P. $\frac{2407/\mathrm{V}}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 819 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Łukowych“, (gm. Karniewo, pow. Makowskiego).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 13 lipca 1925 roku, L. B. P. $\frac{1090/\mathrm{V}}{3}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 820 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze „Ogniwo“ w Woli Kępińskiej (gm. Zegrze, pow. Pułtuski).“

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 13 lipca 1925 roku, L. B. P. 1751/2, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 821 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Gągolinie południowym (pow. Łowicki)“.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 14 lipca 1925 roku, L. B. P. $\frac{2146/\mathrm{V}}{2}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 822 stowarzyszenie pod nazwą „Gminne Kółko Łowieckie“ w kol. Orzechowo gm. Pomiechowo (pow. warszawski).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 14 lipca 1925 roku, L. B. P. $\frac{2495/\mathrm{V}}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 823 stowarzyszenie pod nazwą „Gminne Kółko Łowieckie we wsi Kraszewo-Czubaki, gm. Koziebrody“ (pow. sierpski).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 14 lipca 1925 roku, L. B. P. $\frac{2500/\mathrm{V}}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 824 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze w Janowie“ (gm. Błędówek, pow. Płoński).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 15 lipca 1925 roku, L. B. P. $\frac{2557/\mathrm{V}}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 825 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze w Miłonicach“ (pow. Kutnowski).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 15 lipca 1925 roku, L. B. P. $\frac{1498/\mathrm{V}}{2}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 826 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Konarach“ (pow. Grójecki).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 15 lipca 1925 roku, L. B. P. 2556/V, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 827 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze w Krzyżanowie“ (gm. Krzyżanówek, pow. Kutnowski).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 15 lipca 1925 roku, L. B. P. 2540 V, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 828 stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze „Snop“ w Piasecznicy Nowej“ (gm. Szymanów, pow. Sochaczewski).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 15 lipca 1925 roku, L. B. P. 2776/V, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 829 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół“ w Przasnyszu“.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 22 lipca 1925 roku, L. B. P. 2404/V, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 830 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Miłośników Falenicy“.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 27 lipca 1925 roku, L. B. P. 2258/V, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 831 stowarzyszenie pod nazwą „Gminne Kółko Łowieckie w Skrwilnie“.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 27 lipca 1925 roku, L. B. P. 407/V, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 832 stowarzyszenie pod nazwą „Resursa Rzemieślnicza w Nasielsku“ (pow. Pułtuski).

OGŁOSZENIA.

Edykty o zaginionych.

Powiatowa Komenda Uzupełnień w Płocku wzywa wszystkich, którym wiadome są dane o zaginieniu, względnie istnieniu Walentego Jasińskiego, urodz. dnia 29 maja 1896 roku we wsi Skrzany gm. Skrzany pow. Gostynin syna Józefa i Józefy, żonatego, ostatnio zamieszkałego w Lipiankach gm. Duninów, który służył w 30 p. p. armji Polskiej, aby zawiadomili o tem P. K. U. w Płocku w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego.

Powyższe dane są konieczne do stwierdzenia stanu zaginienia wymienionego na skutek prośby żony Józefy Jasińskiej, zamieszkałej w Lipiankach gm. Duninów pow. Gostynin o zaopatrzenie w myśl Dz. U. R. P. Nr. 74/24 poz. 739.

Komendant P. K. U. Płock
(—) Pieczkowski
podpułkownik.

Płock, dn. 13.VII 1925 r.
l. dz. 957/25 inwal.

Powiatowa Komenda Uzupełnień w Płocku wzywa wszystkich, którym wiadome są dane o zaginieniu względnie istnieniu Józefa Graduszewskiego, urodzonego dnia 14.III 1884 roku w Płocku syna Stanisława i Karoliny, który służył wojskowo w 67 zap. baonie arm. ros., aby zawiadomili o tem P. K. U. w Płocku w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego.

Powyższe dane są konieczne do stwierdzenia stanu zaginienia Józefa Graduszewskiego na skutek prośby żony Marjanny Graduszewskiej, zamieszkałej w Jesionce, gm. Szczawin pow. Gostynin, o zaopatrzenie w myśl Dz. Ustaw R. P. Nr. 74/24 poz. 739.

Komendant P. K. U. Płock
(—) Pieczkowski
podpułkownik.

Płock, dn. 16.VII 1925 r.
l. dz. 1005/25

---

1) Imię i nazwisko: Józef Słowik. 2) Data, rok i miejsce urodzenia: 15.VII. 1897 r., wieś Głosków, gm. Jazgarzew, pow. Grójecki 3) Imiona rodziców i miejsce zamieszkania: Bonifacy i Małgorzata, wieś Głosków, gm. Jazgarzew, pow. Grójecki. 4) Zawód: rzeźnik. 5) Oddział służbowy: Dnia 1-go listopada 1918 r. z biura werbunkowego w Warszawie przy ul. Długiej wyjechał jako ochotnik na front i dotychczas nie powrócił. 6) Imię i nazwisko strony proszącej: Małgorzata Słowik. 7) Stosunek jej do zaginionego: matka zaginionego. 8) Uwaga: Wzywa się wszystkich, którzy posiadają wiadomości o zaginionym, mogące świadczyć o jego zaginieniu, względnie jego istnieniu, aby o tem zawiadomili tut. P. K. U. Warszawa-Powiat, ulica Jagiellońska, budynek Nr 6,

Warszawa-Praga, w przeciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia edyktu.

Warszawa, dnia 13.VII 1925 r.
l. dz. 1829/25 inwal.

---

1) Imię i nazwisko: Jan Sobański. 2) Data rok i miejsce urodzenia: 17.VI. 1901 Szczesne, gm. Grodzisk, pow. Błoński. 3) Imiona rodziców i miejsce zamieszkania: Łukasz i Małgorzata, tamże. 4) Zawód: fornal. 5) Oddział służbowy: 77 p. p. Arm. Polska. 6) Imię i nazwisko strony proszącej: Zofja Sobańska. 7) Stosunek jej do zaginionego: żona zaginionego. 8) Uwaga: Wzywa się wszystkich, którzy posiadają wiadomości o zaginionym, mogące świadczyć o jego zaginieniu, względnie o jego istnieniu, aby o nim zawiadomili tutejsze P. K. U. Warszawa Powiat Ulica Jagiellońska budynek Nr. 6 Warszawa-Praga w przeciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia edyktu.

Warszawa, dn. 25.VII. 1925 r.
l. dz. 2030/25 Inwal.

---

1) Imię i nazwisko: Józef Olczak. 2) Data, rok i miejsce urodzenia: 15.X. 1874 r. w Wierzchowiznie, gm. Jasieniec, pow. Grójecki. 3) Imiona rodziców i miejsce zamieszkania: Szczepan i Marjanna z Ajmackich. 4) Zawód: fornal. 5) Oddział służbowy: 107 pułk arm. ros. 5 komp. 6) Imię i nazwisko strony proszącej: Katarzyna Olczak 7) Stosunek jej do zaginionego: żona zaginionego. 8) Uwaga: Wzywa się wszystkich, którzy posiadają wiadomości o zaginionym, mogące świadczyć o jego zaginieniu, względnie o jego istnieniu, aby o nim zawiadomili tutejsze P. K. U. Warszawa Powiat Ulica Jagiellońska budynek Nr. 6 Warszawa-Praga w przeciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia edyktu.

Warszawa, dn. 13.VII. 1925 r.
l. dz. 1830/25 Inwal.

Powiatowa Komenda Uzupełnień w Pułtusku wzywa wszystkich, którym wiadome są dane o zaginieniu względnie istnieniu Feliksa Zawadzkiego, urodzonego w 1889 r. w Zegrzu, pow. Pułtuskiego, syna Walentego, ostatnio zamieszkałego w Powielinie, w gm. Gzowo w pow. Pułtuskim, z zawodu robotnika, który pełnił służbę w 7 p. p. Kowelskim Arm. Ros, aby zawiadomili o tem P. K. U. w Pułtusku w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego.

Powyższe dane niezbędne są do stwierdzenia faktu zaginienia poszukiwanego, celem przyznania zaopatrzenia żonie wymienionego Stefanji Zawadzkiej.

Pułtusk, dn. 21.VII 1925 r.
l. dz. 219/25 inwal.

Powiatowa Komenda Uzupełnień w Pułtusku wzywa wszystkich, którym wiadome są dane o zaginieniu, względnie istnieniu Antoniego Zdunka, urodzonego w r. 1889 w Wiktorynie, gm. Zatory, pow. Pułtusk, syna Jana i Agaty, ostatnio zamieszkałego w gm. Zatory, w pow. Pułtuskim, z zawodu robotnika, który pełnił służbę w 7 Rewelskim p. p. Arm. Ros. aby zawiadomili o tem P. K. U. w Pułtusku w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego.

Powyższe dane niezbedne są do stwierdzenia faktu zaginienia poszukiwanego, celem przyznania zaopatrzenia żonie jego Antoninie Zdunek.

Pułtusk, dn. 21.VII 1925 r.
l. dz. 218/25 inwal.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty. znajdujące się w obrębie wsi Żółwiu gminy Młochów pow. Błońskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 6 maja 1925 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Poręby gminy Dębe-Wielkie pow. Mińsko-Mazowieckiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 3 kwietnia 1925 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Bylice gminy Gołębie pow. Pułtuskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 3 kwietnia 1925 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrebie wsi Krajewo-Wierciochy lit. C. gminy Krzynowłoga-Mała pow. przasnyskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 6 maja 1925 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Rembertów gminy Komorniki pow. Grójeckiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okregowej Komisji Ziemskiej z dnia 3 kwietnia 1925 r.

Wydział Powiatowy Sejmiku powiatu Radzymińskiego niniejszem ogłasza:

1) Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych Kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 1069/24) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, z dnia 13-go marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-

oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 239/25) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w osadzie Tłuszcz pow. radzymińskiego.

2) Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 3,000 zł. — wyraźnie: trzech tysięcy złotych.

3) Kasa może zaciągnąć zobowiązania do dwudziestokrotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego kasy.

4) Zarząd kasy składa się z przewodniczącego i czterech członków zarządu.

5) Uchwała zgromadzenia gminnego gminy Tłuszcz w przedmiocie założenia kasy gminnej pożyczkowo-oszczędnościowej została zatwierdzona przez Wydział Powiatowy na posiedzeniu w dniu 7 lipca 1925 r.

Notarjusz A. Tyc w Płocku obwieszcza, że toczą się postępowania spadkowe po śmierci:

1) Ludwika Sobieraja, współwłaściciela dóbr Juryszewo, powiatu płockiego;

2) Ludwiki Gierzyńskiej, wierzycielki sumy 3.000 rubli, zabezpieczonej na dobrach Bełkowo i Bełkowolit A., powiatu płockiego w dziale IV pod Nr. 3-a;

3) Tomasza Dzięgielewskiego, współwłaściciela dóbr Józefowo, powiatu sierpskiego;

4) Marty Błaszczyk z Gralickich, właścicielki połowy działki Nr. 32, mającej 11 morgów, z dóbr Zarzyce-Młotkowo lit. A., powiatu sierpskiego;

5) Józefa Dąbrowskiego, właściciela dóbr Budkowo lit. B. i Budkowo lit. C., powiatu płockiego;

6) Seweryna Rycharskiego, wierzyciela sumy 1.650 rb. i ewikcji 200 rubli, zabezpieczonych na dobrach Wilczogóra powiatu sierpskiego w dziale IV pod Nr. Nr. 25 i 26;

7) Anastazego-Jana Cichowskiego, właściciela dóbr Czarzaste-Wielkie z przyległościami i Rapaty-Górki czyli Święchy powiatu przasnyskiego i

8) Pesy-Marji Goldman z Krejcmanów, współwłaścicielki nieruchomości w Płocku, oznaczonej Nr. Nr. 18, 19 i 20.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczono na dzień 10 listopada 1925 r. w kancelarji notarjusza A. Tyca w Płocku.

Notarjusz przy wydziale hypotecznym Sądu Okręgowego w Płocku Eugenjusz Płoski obwieszcza, że toczy się postępowanie spadkowe po zmarłych:

1) Annie Jeleniowej, 2) Natalji Steblećkiej, współwłaścicielkach dóbr Jeżewo poduchowne, powiatu sierpskiego.

Termin zamknięcia postępowania spadkowego wyznaczony został na dzień 3 listopada 1925 r., w którym to dniu osoby interesowane winny się zgłosić i zameldować swe prawa w kancelarji wspomnianego notarjusza Eugenjusza Płoskiego pod skutkami prekluzji.

Wydział hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) *Fryderyku Dey*, wierzycielu sumy 1.000 rubli, zabezpieczonej w dziale IV pod Nr. 122 na hipotece dóbr Łaszewo powiatu sierpskiego.

2) *Eljaszu Szwarc*, wierzycielu sumy 100.000 marek i ewikcji 15.000 marek, zabezpieczonych na hipotece dóbr Konotopie lit. B., powiatu lipnowskiego, w dziale IV pod Nr. Nr. 2 i 3, oraz wierzycielu sum: 420 rb., 205 rb., 205 rb. i 205 rb., zabezpieczonych na hipotece dóbr Kikoł lit. B., powiatu lipnowskiego, w dziale IV pod Nr.Nr. 32, 33, 34 i 35.

3) *Szczepanie Kraśniewskim*, właścicielu działki gruntu, oznaczonej Nr. 2, zawierającej przestrzeni 24 morgi 213 prętów, pochodzącej z dóbr Męczenino lit. A., powiatu płockiego.

4) *Josku vel Józefie Płucienniku*, współwłaścicielu dóbr Wrona lit. G., powiatu płońskiego.

5) *Ignacym Kamińskim*, właścicielu parceli Nr. 10, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 947 sążni, pochodzącej z dóbr Wójty-Zamoście Nr. 3, powiatu płońskiego.

6) *Helenie Zofji Młodowskiej*, współwłaścicielce dóbr Arciszewo lit. A. B., powiatu płockiego i wierzycielce sumy 5.000 marek, zabezpieczonej na hipotece tychże dóbr w dziale IV pod Nr. 5, oraz wierzycielce wpisów o odszkodowaniu wojennem, figurujących na hipotece dóbr Arciszewo lit. G., powiatu płockiego, w dziale III pod Nr. 3 i na hipotece dóbr Arciszewo lit H., powiatu płockiego, w dziale III pod Nr. 4.

7) *Franciszku i Kordull małżonkach Smolińskich*, wierzycielach sum i ewikcji, a mianowicie: sumy 5.000 rubli i ewikcji 500 rubli zabezpieczonych na nieruchomości płockiej Nr. 258F, w dziale IV pod Nr. Nr. 2 i 3, sumy 1.200 rb. i ewikcji 120, zabezpieczonych na nieruchomości płockiej Nr. 5 pod Nr. Nr. 11 i 12 dz. IV, sumy 3.700 rb. i ewikcji 370 rb., zabezpieczonych na dobrach Żochowo lit. A., B., C., D., powiatu płockiego, w dziale IV pod Nr. Nr. 6-b; 7-b; sum 1.000 rb., 1.000 rb., 2.000 rb., 1.000 rb. i 100 rb., oraz ewikcji: 200 rb., 300 rb. i 150 rb., zabezpieczonych na nieruchomości płockiej Nr. 244 A. w dz. IV pod Nr.Nr. 14, 16, 26, 28 a, 17, 20, 27 i 29, oraz sumy 1.000 rubli i ewikcji 150 rb., zabezpieczonych na imię samego Franciszka Smolińskiego na hipotece nieruchomości miejskiej w Płocku Nr. 242-B., w dziale IV pod Nr. 32-b i 33-b.

8) *Cecylji Ners*, współwłaścicielce nieruchomości płockiej Nr. 325.

9) *Apolonji Cecule*, wierzycielce sumy 211 rb. 1¼ kop. zabezpieczonej na hipotece dóbr Worowice 31 morg. 186 pr., powiatu płockiego, w dziale IV pod Nr. 1-b.

10) *Andrzeju Bryndzie* vel *Brendzie*, wierzycielu sumy 5.000 rb. i ewikcji 500 rb., zabezpieczonych na hipotece dóbr ziemskich Skarboszewo lit. C., powiatu płońskiego w dziale IV pod Nr. Nr. 5 i 6.

11) *Józefie Chądzyńskim*, współwłaścicielu dóbr Nowawieś lit. A., powiatu mławskiego.

12) *Julji z Borzewskich Sumińskiej*, wierzycielce sumy: 2 445 rb, 67$^{5}/_{11}$ kop., 41.488 rb., 44 kop., oraz kaucji 4.400 rub., zabezpieczonych na hipotece dóbr Ugoszcz lit. A., pow. rypińskiego, w dziale IV pod Nr. Nr. 2, 3 i 4.

13) *Wincentym Domańskim*, współwłaścicielu dóbr Chotum, powiatu ciechanowskiego.

14) *Aleksandrze Kuskowskim*, właścicielu dóbr Długołęka Mirosy, powiatu ciechanowskiego.

15) *Wiktorji Wróblewskiej*, współwłaścicielce dóbr Sąchocino-Suchardy A. B. i Czyżewo lit. C., powiatu płockiego.

16) *Marjannie Sobieckiej*, współwłaścicielce dóbr Sąchocino-Suchardy A. B. i Czyżewo lit. C. powiatu płockiego.

17) *Walentym Wróblewskim*, współwłaścicielu dóbr Sąchocino-Suchardy A. B. i Czyżewo lit. C., powiatu płockiego.

18) *Bronisławie-Franciszku Olszewskim*, właścicielu dóbr ziemskich Kozły i Janowo, powiatu mławskiego.

19) *Stanisławie-Fortunacie Rzempołuskim*, współwłaścicielu dóbr folwark Gutarzewo lit. A. powiatu płońskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na d. 30 listopada 1925 roku.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Szymon Kosiarski, zamieszkały i mający swoją kancelarję w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej Nr. 71, ogłasza, że w dniu 16 października 1925 r. od godziny 10-ej rano odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15 publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości warszawskiej, należącej do współwłaścicieli Szyji-Wolfa i Bruchy małż. Landau w równych częściach w 50%, Szyji Wolfa Landau w 20% i Benjamina Trajstmana w 30%, znajdującej się w Warszawie przy ulicy Pańskiej Nr. 88 na gruncie wieczystym, oznaczonym Nr. hipotecznym 1232, składającej się z placu przestrzeni około 1510 metrów kwadratowych i budynków: domu frontowego murowanego od ulicy Pańskiej dwupiętrowego, a od podwórza dwupiętrowego z facjatami, lewej murowanej dwupiętrowej i prawej jednopiętrowej murowanej z facjatami oficyn, pokrytych blachą cynkową, poprzecznej drewnianej parterowej oficyny i komórek drewnianych, pokrytych papą, i innych przynależności, wskazanych w opisie z dnia 30 czerwca 1925 r.

Powyższa nieruchomość nie jest pod zastawem, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w Wydziale hipotecznym miejskim przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Rb. 57.500, Mk. pol. 7.000 i Zł. 50,738 gr. 11 i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie według wskazanego opisu z dn. 30 czerwca 1925 r.

Licytacja powyższej nieruchomości zgodnie z określonym w wykazie hipotecznym szacunkiem po przerachowaniu rozpoczętą będzie od sumy 36.575 złotych.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum złotych 3.657 gr. 50. Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Notarjusz przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Płocku Eugenjusz Płoski obwieszcza, że toczy się postępowanie spadkowe po zmarłych:

1) Natalji Stebleckiej, wierzycielce dwuch sum po 2000 rubli każda, zabezpieczonych na dobrach Wyszogród-poduchowny, powiatu płockiego,

2) Józefie z Bońkowskich Klimkiewiczowej, wierzycielce sum: 1) 14500, zabezpieczonych na dobrach Goślice z dezertą Gośliczki i oddzielnych: Ciachcino, Leszczyno-Szczyt czyli Józinek, w powiecie płockim położonych i 2) 1500 rubli, zabezpieczonych na wspomnianych wyżej dobrach Goślice z dezertą Gośliczki,

3) Po Józefie i Joannie małżonkach Zglinickich, współwłaścicielach nieruchomości w Płocku Nr. 368,

4) Stanisławie Dąbrowskim, właścicielu nieruchomości miejskiej w Płocku Nr. 60A.

Termin zamknięcia postępowania spadkowego wyznaczony został na dzień 1-go lutego 1926 r., w którym to dniu osoby zainteresowane winny się zgłosić i zameldować swe prawa w kancelarji wspomnianego notarjusza Eugenjusza Płoskiego pod skutkami prekluzji.

Komornik do spraw spadkowych przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Zdzisław Krotki, zamieszkały w Warszawie przy ul. Ceglanej 9 na zasadzie 1030 art. Post. cywiln. ogłasza, że w dn. 12 sierpnia 1925 r., o godzinie 10 zrana w domu Nr. 17 przy ul. Brackiej odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, pozostałych po zmarłym Eugenjuszu Bystrzyckim, składających się z mebli, obuwia i in., ocenionych na 188.430.000 marek.

Spis rzeczy i ich szacunek przejrzane być mogą w dzień licytacji.

Komornik do spraw spadkowych przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Zdzisław Krotki, zamieszkały w Warszawie przy ul. Ceglanej 9 na zasadzie 1030 art. Post. cywiln. ogłasza, że w dn. 14 sierpnia 1925 r. od godziny 10 zrana w domu Nr. 15 przy ul. Kopernika odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, należących do nieobecnego Maurycego Bruszewskiego, składających się z mebli, ocenionych na 900 Zł.

Spis rzeczy i ich szacunek przejrzane być mogą w dzień licytacji.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Juljan Gliński, przy ulicy Zórawiej Nr. 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie wierzyciela Stefana Antoniego Michalskiego w poszukiwaniu 6000 zł. z % i kosztami od Makowskich w dniu 15 października 1925 r. od godziny 10 zrana od-

będzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15 publiczna sprzedaż przez licytację publiczną nieruchomości ziemskiej „Willa Jan i Władysława" powiatu Warszawskiego, należącej do Marji, Stanisława i Józefa Makowskich niepodzielnie, składających się z dwóch działek ziemi ogólnej przestrzeni 18317 łokci kwadratowych, na której rośnie 256 drzew sosnowych listnego porostu, koło 40—60 lat mającego, oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 20 lipca 1925 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 7000 złotych oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej, ujawnionej w hipotece 6000 złotych.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 600 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Władysławie Zdanowskim, właścicielu działki Nr. 2, zawierającej przestrzeni 14 morgów 54 pręty, pochodzącej z dóbr Ostrzykowo-Ostrzykówko lit. F, powiatu płockiego;

2) Józefie Rogalskiej, współwłaścicielce dóbr Wreśnia lit. B. powiatu sierpskiego;

3) Icku Habergrycu, wierzycielu sumy 19000 rubli i ewikcji 2000 rubli, zabezpieczonych na hipotece dóbr Przywitowo, powiatu rypińskiego, w dziale IV pod №№ 4 i 5;

4) Teodozji z Niesłuchowskich Ropelewskiej, współwłaścicielce dóbr Łaguny-Łagunki lit. C. D. powiatu ciechanowskiego;

5) Józefie Franciszku Zboińskim, współwłaścicielu dóbr.: 1) Goślice, 2) Ciachcino i 3) Leszczyno-Szczyt vel Józinek, powiatu płockiego;

6) Stanisławie Płodowskim, wierzycielu sumy 35150 marek i kaucji 3515 marek, zabezpieczonych na hipotece dóbr Wróblewo lit. A, powiatu mławskiego, w dziale IV pod №№ 6 i 7.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczono na 1 Marca 1926 roku w tym że Wydziale Hipotecznym w Płocku.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały, ogłasza, że na żądanie wierzyciela Władysława Skrzypińskiego w dniu 8 października 1925 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze przymusowej egzekucji należącej do fabryki szkła „Józepoll" - Filipowicz i Rogala nieruchomości o przestrzeni 10 mórg 26 prętów gruntu, pochodzącego z osad włościańskich we wsi Bełchów gminy Łyszkowice powiatu Łowickiego, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. Nr. 6, 22, 30, 41, 46, na którym znajduje się fabryka szkła pod firmą „Józepoll" Filipowicz i Rogala, składająca się z zabudowań fabrycznych i mieszkalnych, kominu fabrycznego oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 30 kwietnia 1925 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym pow. Łowickiego, lecz znajduje się w stanie regulacji hipoteki oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej zł. 13.000.

Zamierzający wziąść udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum zł. 1.300.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały, ogłasza, że na żądanie Józefa Wieszczyckiego, nabywcy praw Marjanny Wojtasz, w dniu 8 października 1925 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15 publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów części nieruchomości ziemskiej „Kolonja emfiteutyczna Wola Nr. 18/56", a mianowicie dwóch działek gruntu, oznaczonych lit. *b* i *c*, ogólnej przestrzeni około 321 sążni kwadratowych, położonej na Woli, dawniej powiatu Warszawskiego, obecnie włączonej do terytorjum m. st. Warszawy, należącej do Marjanny Wojtasz, Jadwigi Banaszkiewicz, Józefy-Anieli Ziemnieckiej i Eleonory-Emilji Szczerkoskiej bez zabudowań podług opisu, w dniu 5 lipca 1914 r. sporządzonego.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, nie jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej zł. 8.220 gr. 80, stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 14 maja 1924 r.

Zamierzający wziąść udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum zł. 822 gr. 08.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Zgubiono okrągłą pieczęć urzędową urzędu gminnego gminy Boguszyce p-tu nieszawskiego z napisem „Wójt gminy Boguszyce“ i z herbem Rzeczypospolitej Polskiej po środku.

Szeregowiec 21 pułku Ułanów Nadwiślańskich zapasowego szwadronu Jan Rumiński, zamieszkały w gminie Gójsk, rocznik 1900, zniszczył książeczkę wojskową, otrzymaną w 1923 r. od P. K. U. w Lubiczu przy wcieleniu do rezerwy.

Zgubiono legitymację nauczycielską Nr. 25175, wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Warszawskiego na imię kierownika szkoły powszechnej Andrzeja Karwowskiego.

Zgubiono legitymację nauczycielską Nr. 5778, wydaną przez Min. Wyznań Rel. i O. P. na imię Rojzy Ruchli Szemwicówny, nauczycielki szkoły powszechnej w Sierpcu.

Zgubiono legitymację nauczycielską Nr. 26481, wydaną przez Min. Wyzn. Rel. i O. P. na imię Ferdynanda Schramma, nauczyciela szkoły powszechnej w Brzozowie w pow. rawskim.

Zgubiono legitymację nauczycielską Nr. 7257, wydaną przez Kuratorjum Okręgu, Szk. Warsz. na imię Piotra Śniadały.

Powiatowa Kasa Chorych w Ciechanowie podaje do wiadomości, że na mocy reskryptu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dn. 6 sierpnia 1925 r. L. 384/U. III, zgodnie z instrukcją w przedmiocie powoływania i kompetencji komisarzy i rządowych kontrolerów Kas Chorych (Instr. Pana Min. Pracy i Op. Społ. z dn. 28/XI 1923 r., Monitor Polski z dnia 12/XII 1923 r., Nr. 282, poz. 401) rozpoczyna swą działalność w dniu 17 sierpnia 1925 r.

Biuro i Ambulatorjum Powiatowej Kasy Chorych w Ciechanowie mieści się w Ciechanowie, ul. Kilińskiego 15, dom M. Mazurowskiej, gdzie również zainteresowani mogą otrzymać za opłatą egzemplarze statutu, nadanego Kasie powyższym reskryptem, lub przejrzeć statut na miejscu.

Powiatowa Kasa Chorych w Ciechanowie.
(—) Dr. Ed. Giebartowski.
Komisarz.

Warszawa, dn. 7 Sierpnia 1925 r.

Unieważnia się zgubioną okrągłą pieczęć urzędową urzędu gminnego gm. Nasielsk p-tu pułtuskiego z napisem „Wójt gm. Nasielsk, ziemi Pułtuskiej, gub. Warszawskiej“ i z herbem Rzeczypospolitej Polskiej po środku.

Przodownik Juljan Kaczorowski, komendant Poster. Policji Państw. w Łaniętach (pt. Kutno), dnia 10-go lipca b. r. zgubił swą legitymację służbową, wystawioną za Nr. 171 przez Wojewódzką K-dę Pol. Państwowej w Warszawie.

DRUKARNIA POLICYJNA, WARSZAWA, UL. DŁUGA Nr. 38. TEL. 311-25.— L. 134. 29.VIII.25.